

Mesečna naročnina 12 Din, za inozemstvo 20 Din. Uredništvo: Ljubljana, Gregorčičeva ul. 23. Tel.: 2566, int. 3069 Maribor, Aleksandrova c. 16. Tel. 2107. Celje, Prešernova 6/I

GLAS NARODA

Uprava: Gajeva 1. Telefon 3855. - Ček. račun: Ljubljana št. 14.614. Oglasi po ceniku. Pri večkratnih objavah popust Maribor, Aleksandrova c. 16. Tel. 2107. Celje, Prešernova 6/I

Današnja številka vsebuje:

Jubilejni sestanek MA
Glavo damo, Maribora ne damo!
Ljubzenska tragedija na Pobrežju pri Mariboru
Pridite na tabor v Mežiški dolini!
K podaljšanju kmetska zaščite
Kako bo z letošnjo krmo

Št. 120 Izhaja vsak dan V Ljubljani v četrtek, dne 29. avgusta 1935 Rokopisov ne vračamo Leto 1

Jubilejni sestanek Male antante

Ljubljana, 29. avgusta 1935.

Sedanje zasedanje Male antante na Bledu ima svoj posebni notranji in zunanji pomen. Na znotraj predstavlja sestanek zunanjih ministrov Jugoslavije, Češkoslovaške in Romunije pomembno proslavo 15. letnega obstoja te najsolidnejše meddržavne tvorbe po vojni, s katero je združena nič manj pomembna proslava 10 letnega obstoja Male antante tiska. Obe proslavi dajeta sedanjemu sestanku Male antante še posebno važno obeležje, ki bo našlo svoj velik in zaslužen odmev in poudarek tudi v tujini. V tem pogledu smemo zares brez pretiravanja reči, da bo konferenca Male antante, ki začne danes na Bledu, pomenila ne samo važno etapo v njenem dosedanjem razvoju, marveč višek vseh njenih dosedanjih vzponov navzgor.

V povojni Evropi so v tem in onem predelu nastale že razne meddržavne organizacije, ki pa so bile več ali manj muhe enodnevnice, odvisne po svojem nastanku in po svojem razvoju od trenutnih političnih kombinacij, ki so jih povrhu diktirali interesi evropskih velesil, katerih interesne sfere so se križale zdaj na tem, zdaj na onem koncu Evrope.

14. avgusta 1920 je bila v Beogradu podpisana obrambna konvencija med republiko Češkoslovaško in kraljevino Jugoslavijo. Konvencija vsebuje med ostalim tudi obvezo, da v slučaju neizzvanega napada Madjarske proti eni izmed podpisnic, druga takoj prihiti, na pomoč napadeni. Naslednje leto in to 23. aprila 1921 je bila enaka konvencija podpisana med Češkoslovaško in Romunijo. 7. julija 1921. pa je bila podpisana tretja konvencija z enako vsebino med Jugoslavijo in Romunijo.

Na ta način je bila sklenjena obrambna veriga pogodb. Te pogodbe so se obnavljale vsako drugo leto vse do 16. februarja 1931., ko so vse tri države v Zenevi sklenile organizirani pakt Male antante, s katerim so dobile pogodbe neomejeno veljavnost. Vsebinska in dalekosežnost teh pogodb se je čedalje bolj spopolnjevala in povezanost treh držav vedno bolj jačala.

Organizirani pakt Male antante, kakor so ga takrat krstili, je ustvaril tri važne institucije: stalni svet, stalno tajništvo in gospodarski svet Male antante.

Ta pakt je ojačil dotakratne sicer solidne vezi med temi tremi državami, posebno v odnosih napram tretjemu. Postavil je enotno smer interesom v zunanji političnih gledanjih. Pa tudi v gospodarskem pogledu je spopolnjeni pakt postavil temelje za zgraditev trdne gospodarske celote, tako v medsebojni izmenjavi dobrin, kakor tudi z ostalim svetom.

Na ta način je bila oživotvorjena mednarodna zajednica čisto svojevrstnega značaja, ki jo je visoko ocenil ves mednarodni politični svet. S tem paktom je povsem avtomatično nastala v Srednji Evropi nova velesila, s katero morajo resno računati tako njeni prijatelji in še bolj njeni nasprotniki.

Od zadnjega sestanka stalnega sveta Male antante 11. januarja t. l. v Ljubljani, se je v mednarodnem političnem življenju nanizalo vse polno mednarodnih dogodkov. Vsi ti dogodki pa v znatni meri zadevajo tudi interese članic Male antante. Zato obrača današnji sestanek zunanjih ministrov Male antante na Bledu nase pozornost vse evropske javnosti.

Ljubljanski sestanek, ki je sledil neposredno rimskim zapisnikom med Italijo, Avstrijo in Madjarsko, je načel in v načelu tudi rešil vprašanje podonavskega pakta. Takrat je stalni svet izjavil, da je Mala antanta pripravljena sodelovati pri taki akciji, seveda pa samo pod pogojem, da bodo zavarovani njeni narodni interesi. Razvoj dogodkov pa je pokazal, da je tu še mnogo drugih držav. So to Avstrija, Madjarska, Nemčija. In v tej trojici je toliko nasprotujočih političnih interesov, da je podonavski pakt moral ostati vse do danes samo v osnutku. Drugi, nujnejši politični dogodki so ga seveda še bolj odrinili z dnevnega reda. Italijansko-ahesinski spor pa nalaga diplomatski delavnosti Italije,

Oživljeni Bled

Danes začetek zasedanja Sveta Male antante

Včeraj so ves dan prihajali diplomati in novinarji —
Dr. Beneš: „Bili smo in ostanemo edini“

Stojadinović

Bled, 28. avgusta. v. Današnji dan je potekel v znamenju zbiranja diplomatov in novinarjev. Ves dan od jutra do večera so prihajali razni gostje in razni diplomatski zastopniki, domači in tuji novinarji, kar najbolj dokazuje, da spremlja tujina z velikim zanimanjem sedanji sestanek Male antante na Bledu. Nedvomno stojimo pred velikimi vprašanji z ozirom na splošni evropski položaj, kakor tudi se prav posebno z ozirom na položaj v Srednji Evropi. Vendar je treba poudariti, da bo prav to zasedanje Male antante dalo na marsikatero aktualno vprašanje svoj odgovor. Današnji dan je potekel glede dogodkov precej mirno, ker do glavnega zasedanja tako političnega, kakor tudi zasedanja Male antante tiska še ni prišlo. Delegati novinarjev Male antante tiska so se zjutraj ob 10.30 napoltili v Bohinj, kjer so se ob 11.30 vpisali v knjigo Nj. Vis. knezu namestniku Pavlu. Od tam so se novinarji podali v Belvedere, kjer jim je predsednik Male antante tiska Ivančević priredil kosilo. Po kosilu so nekateri odšli k izviru Savice, drugi pa so si ogledali lepo okoličico Bohinjskega jezera. Okrog 16 so se vrnili na Bled, kjer je bilo ob 17.30 popoldne zasedanje Male antante tiska. Na tem zborovanju so bile polnoštevilno zastopane vse tri delegacije, zelo številna je romunska delegacija z g. Dragojem, direktorjem romunskega Presbira, na čelu. Nadalje češkoslovaška delegacija z g. Švihovskim, predsednikom češkoslovaškega komiteja Male antante tiska, in naša delegacija z g. Mihajlom Ivančevićem, predsednikom našega nacionalnega komiteja tiska. Zborovanje je otvoril g. Ivančević, ki je pred svojim otvoritvenim govorom izrekel prisrčno dobrodošlico vsem zastopnikom posameznih nacionalnih komitejev Male antante tiska.

Bili smo, smo in ostanemo edini

Bled, 28. avgusta. Predsedništvo stalnega sveta Male antante je po pravilih prešlo z rok g. Titulesca v roke našega predsednika vlade g. Stojadinovića. Glavne vo-

da stvar vendar čimpreje uredi, da ne bi abesinski spor našel kakega resnejšega odmeva tudi v Evropi.

Drugo vprašanje, s katerim se bo stalni svet ukvarjal, je sredozemski pakt, ki ga zahteva balkanska zveza. Ta pakt naj bi zajamčil nedotakljivost turškega ozemlja in je samo logična posledica podonavskega pakta. Tudi o tem vprašanju bo razpravljala stalni svet in formuliral svoja gledanja.

Nas bo še prav posebno zanimalo vprašanje ureditve odnosov do Italije, ki je na Bledu tudi na dnevnem redu. Naša država je gospodarsko prav posebno zainteresirana na ureditvi vseh spornih vprašanj s svojimi sosedi. Čeravno smo obdani od

dilne misli politike Male antante so ostale iste in glavna načela njene politike bodo v ravno tako čvrstih rokah kakor doslej. Češkoslovaški zunanji minister je izjavil, da bo blejska konferenca utrdila nepokolebljivo notranje edinstvo, ki veže tri države Male antante. »Bili smo, smo in ostanemo edini«, je dejal dr. Beneš. Mala antanta je nedavno po zločinu, katerega žrtev je bil blagopokojni kralj Aleksander, pokazala, da je pripravljena za vsako kritično situacijo. Mala antanta se bo zedinjena postavila proti vsaki nevarnosti, bodisi v vprašanju restavracije Habsburžanov ali kakršnekoli druge. Vsi člani Male antante imajo absolutno istovetne nazore, zato blejska konferenca ne more biti mesto, kjer bi se morda te države šele pogajale za smernice enotnega postopanja. To velja posebno za one, ki mogoče spekulirajo na uspehe eventualnih intrig.

Titulesco

Prisrčen sprejem Titulesca na Bledu

bled, 28. avgusta. AA. Danes je vladala na Bledu ves dan izredna živahnost. Prisotnost mnogih ministrov in raznih delegacij je čutili na vsakem kraju. Bled je poln domačih in tujih novinarjev. Vsi hoteli in pensiji so napolnjeni, tako da ni mogoče več dobiti mesta. Tekom današnjega dne je prispelo na Bled še 40 novinarjev. Nocoj ob sedmih je prispel s solnograškim

Teflik-Rudži Aras

številnih držav, so naperi našega Blagopokojnega Viteškega kralja Aleksandra Zedinitelja prav v tej smeri rodili dragoocene sadove. Z večino sosedov živimo v prijateljskih stikih, z nekaterimi celo v zavezniških odnosih. Z ostalimi državami so medsebojni stiki korektni. Naši odnosi s sosedno kraljevino Italijo so se zelo poboljšali in želja nas vseh je, da bi se našle oblike, ki bi ustvarile prijateljsko atmosfero med obema državama.

Stalni svet Male antante bo imel te dni mnogo posla, želimo, da bi njegovo delo bilo blagoslovljeno s čim večjimi in izdatnejšimi uspehi za mir in blagostanje evropskih narodov.

Beneš

brzovlakom iz Badgasteina romunski zunanji minister g. Nikola Titulesco. G. Titulesco je izstopil na postaji Bled-Jezero. Z gospodom Titulescom je prispela tudi njegova soproga. — V spremstvu g. Titulesca so pomočnik zunanjega ministra g. Savel Radulesco, pooblaščen minister Višanu in osebni tajnik g. Titulesca Popović. Gospo in g. Titulesca je pozdravil predsednik vlade in zunanji minister g. dr. Stojadinović. Ga. Stojadinovića je izročila g. Titulesco lep šopek cvetja.

Romunskega zunanjega ministra so zatem pozdravili pomočnik zunanjega ministra g. Vladislav Martinac, ban Dravske banovine g. dr. Puc, jugoslovanski poslanik v Parizu g. dr. Purčić, šef centralnega presbira g. dr. Ruković, šef konzularnega oddelka zunanjega ministrstva minister Pelivanović, svetnik poslaništva gosp. Ivan Subotić, šef protokola g. Ika Novaković, član stalnega tajništva Male antante g. Radovan Petrović, šef oddelka za tisk v zunanjem ministertvu g. Zivotić, šef publicističnega oddelka centralnega presbira g. Jovanović.

Dr. Beneš na potu

PRAGA, 28. avgusta. AA. Zunanji minister dr. Beneš je odpotoval na sestanek stalnega sveta Male antante na Bledu. Naše včerajšnje poročilo v toliko popravljamo.

Dr. Stojadinović častni predsednik MA tiska

bled, 28. avgusta. AA. Nocoj ob 17.30 se je vršila svečana jubilejna seja Male antante tiska. Otvoril jo je z nagovorom g. Mihajlo Zivančević, predsednik jugoslovanskega odbora. — V svojem govoru se je g. Zivančević spomnil blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja. Prisotni so se pri teh besedah dvignili in z večminutnim molkom počastili njegov spomin.

Nato je govoril šef centralnega presbira g. dr. Kosta Luković, ki je v izredno iskrenem govoru v francoskem jeziku pojasnil zasluge, ki si jih je stekla Mala antanta tiska v teh desetih letih svojega dela. Zahvalil se je češkoslovaškemu in romunskemu tisku za moralno podporo, ki sta ga vedno poklanjala naši državi, zlasti pa po veliki tragediji dne 9. oktobra. Po dr. Lukoviću je povzel besedo g. Dragu, šef romunskega tiskovnega urada, in pa g. Kopecki, k zastopa na konferenci šefa češkoslovaškega presbira Hajka, ki je zadržan.

G. Zivančević se je zahvalil vsej trojici šefov presbirojev, nato pa podelil besedo najprvo senatorju in predsedniku romunskega novinarskega sindikata Sandulescu, ki je ob enem predsednik romunskega odbora Male antante tiska. Nato je govoril g. Švihovski, predsednik češkoslovaškega odbora Male antante tiska. Oba sta govorila o dosedanjem delu Male antante tiska, in o njenih velikih zaslugah za okrepitev iskrenega prijateljstva, ki družijo vse tri zavezniške in prijateljske narode Male antante.

G. Švihovski je predlagal, naj se g. dr. Milan Stojadinović, predsednik vlade izvoli za častnega predsednika Male antante tiska. Ta predlog so prisotni sprejeli s soglasnim ploskanjem. — Nato je g. Zivančević poročal o izvolitvi predsedstva, nakar so bili izvoljeni za predsednika konference na Bledu g. Zivančević, za podpredsednika pa g. Sandulesco in g. Švihovski. Nato je bila svečana seja zaključena.

Prometna demokracija v Svici

Vljudnost prometnih uradnikov

Na švicarskih postajah vlada mir, red in čistoča. Mirnost je del vedre narodne duševnosti. Ni nobenih kričavih preprirov z vratarji in postrežki. Na svoj preprosti in širokogrudni način pojasnijo na vljudno besedo vsakomur, česar jih prosijo, in z nasmehom vam povedo, kaj bi bili morali napraviti, če ste kršili kak predpis ali prekoračili prepovedano tračnico. Nobenega zmerjanja ali zbadanja, češ: Ali ne znate čitati? In naj je kaka stvar desetkrat razglašena, vas bo uradnik kljub temu vljudno poučil, kako in kaj. Red tukaj ni s silo ustvarjen in vzdrževan, temveč neko samoumevno stanje. Vse gre sicer nekoliko počasni, ampak varno.

Vzorna značajnost povsod

Cistoča ima seveda močnega pomočnika: lokomotive se ne kade od slabega premoga, temveč jih giblje elektrika. In če pride takle čist vlak na postajo, kjer čaka nepričakovano veliko število turistov, je povsem naravno, da potniki ne narahle niti na sprevodnika niti na postajenačelnika in se tudi ne jeze na vlado. Vlake zapelje na stranski tir, kjer že čakajo dva, trije nadomestni vagoni. Gospod načelnik pozabi na svojo uradniško čast, skoči na zavoro in brez besed pomaga priklopiti potrebno število voz — pa se peljemo. Mirno, čisto in v redu.

Kako je drugod?

So države, kjer niso predpisi in razglasi na postajah toliko zato, da bi potnika poučili, temveč zato, da bi se potnik nanje ujel. V neki državi se na primer nahaja postajica, kjer lahko vsakdo svobodno vstopi na peron. Ko pa odhajate, vas prime nastavljenec, ki vas je prej brez besede pustil na peron, in zahteva od vas, če nimate peronskega listka, plačilo kazni. Ako se pritožite, vam povedo pri višji oblasti, da je na postaji nabit razglas, da je vstop na peron dovoljen samo s peronskim listkom. Takih razglasov pa je na postaji nabitih najmanj trideset — potnik je pač dolžan, da jih po vrsti vestno prečita. Zakaj pa so sicer tamkaj?

Kako pa je v Svici

Na postajah švicarske konfederacije se za vas nihče ne briga, če sami nimate kake skrbi. Na vlatu vam sprevodnik preščišnje in odvzame listek, pa je končano. Če hočete prekiniti vožnjo, vam listek pušči in brez vseh formalnosti lahko izstopite kjerkoli in kadarkoli in kolikokrat hočete. Če vozil vlak vzdolž jezera, lahko ponovno prestopite z vlaka na parnik in s parnika zopet na vlak. Poskusite to kje drugje! To bi bilo doplačil, kazni, zavlačevanj, če ne celo grobosti!

Okna so v vseh vagonih odprta — in čudno: nikomur ne vleče. Če pa se pojavi resničn ali namišljen revmatik, bo sprevodnik vprašal najprej vse potnike za dovoljenje, preden bo zaprl okna. Drugo ljudstvo, drugi običaji.

Vožnja z avtobusi

Švicarski avtobusi so poglavje zase. Poglavje, posvečeno že po tradiciji. So udobni, prostorni, imajo krasne zmeti in ne sprejmejo vase res nikdar več kakor 34 oseb, kolikor je predpisano. Če vidi gospod poštni mojster, da je potnikov več kakor jih udobno gre v voz, preskrbi enostavno še en voz. Smatra za samo po sebi umevno, da bo potnikom res nudil to, kar jim je obljubil: prijetno potovanje. Šoferji so

ljubeznivi, šaljivi dečki in svoje vozove obračajo na vratolomnih alpskih serpentinah mirno in elegantno, da jih mora človek skoraj res zavidati.

Hočete morda med potjo izstopiti in se povspeti v goro? Kar mirno, prosim — svoj prtljago boste zvečer našli na postaji, ki jo navedete. Si hočete v voz prižgati cigareto? Zakaj pa ne, če so sopotniki zadovoljni. Pozabili ste izstopiti na svojem cilju? »kar mirno sedite.« vam pravi šofer z nasmehom. »Prihodnji voz vas bo peljal nazaj.« — Koliko bo doplačati? »Nič. Mi smo krivi, da vas nismo opozorili.«

Prometna demokracija ima pa tudi svojo šaljivo stran. Avtobusi, ki vozijo na daljših progah, se opoldne po voznem redu za dalj časa ustavijo, da potniki lahko v miru obedujejo. Domačini, ki se vozijo na krajše razdalje, se s tem sicer ne strinjajo in pravijo, da je to samo hotelirjem v dobro. Toda svojemu osebju vendar privošči pooldanski počitek, pa čeprav bi zaradi tega trpel promet. Tako na primer stoji na trgu v St. Moritzu, kjer se križa šest močno prometnih cest, na vzvišenem mestu stražnik, ki se skoro kot avtomat že od ranega jutra obrača in z groteskimi gibi pa z nasmehom usmerja promet. Točno ob pol ene pa stopi s svojega mesta — pa naj se zgodi karkoli — in gre obedovat. Pa ne morda da bi bil promet v opoldanskih urah manjši. Nasprotno, prav v tem času drve tod lenušasti Angleži, Egipčani, Francozi, Nemci in Italijani s krasnimi vozmi v svoje neukusne, velike hotele. Toda Švicar je demokrat in njegov stražnik ima pravico na kosilo o pravem času. Urejeni promet se začne zopet ob — pol dveh.

Dober posel - brez inserata

Angleški listi pripovedujejo imenitno zgodbo. Nekdo je stavlil s svojimi prijatelji, da ne najde za novčanico po deset šillingov, ki bi jo dal za sama dva penia, nikakega kupca. Novčanico so dali v izložbo banke in na listek poleg nje napisali, da je novčanica prava in tudi ponudba resna. V štirinajstih dneh je prišlo mnogo ljudi v banko spraševat, kaj je z novčanico. Dasi so jim pravili, da nimajo ničesar pripomniti in tolmačiti, ker je res na prodaj za dva penia, se je vendar vsakdo obrnil in šel. Nihče ni verjel, da je kaj takega mogoče. Morda so pa bili mnogi tudi toliko spodobni, da niso hoteli zamenjati dveh peniev za deset šillingov. Mož je stavo dobil. Tu omenjamo, da se je bil pred leti v Londonu neki mož postavil ob most čez Temzo s krožnikom, na katerem je imel več zlatnikov, ki jih je ponujal po peniu. Vsak, ki je šel mimo, je pogledal na krožnik, se zasmeljal in šel. Samo en človek je kupil zlatnik, češ: »Moj sinko se bo z njim igral.«

Deset spornih zapovedi

Navodila za udeležence olimpiade v Berlinu

1. Pri izvajanju sponta dihaj na vsa pljuca, dokler si — doma! v Berlinu tega ne boš smel.
2. Če boš tekmoval v teku, se v zaletu nikar ne priklopi nobeni tekaški skupini. Družiti se smejo samo »hakenkrajclerji«.
3. Ob vsaki priložnosti se umij! Če se le malo umažeš (morda pri skoku na da-

lvajo), te utegnejo smatrati za temnopoltega sportnika, ti pa so tam manjvredni.

4. Ne vihaj nosu, naj se zgodi karkoli. Sicer bi lahko veljal za židovskega sportnika, ki v Berlinu sploh nimajo cene.

5. Pri vajah se nikoli ne zlekni preveč v križu. Lahko bi te ocenili za nevarnega katoličana in sovražnika najbolj napredne države na svetu.

6. Pri nobenem sportu ne pokaži, da kaj misliš. Intelektualci niso v kurzu.

7. Nikar nikjer ne želi biti prvi! S tem

bi opozoril nase, to pa se že nekaj ljudem ni obneslo.

8. Pomni: Pregovor, da sport zedinja narode, ne velja vedno in povsod! Včasih je sport le sredstvo za navihano reklamo.

9. Ko imaš po metu kroglo iztegnjeno roko, vselej vzklikni v Berlinu običajni pozdrav. Ako pozabiš na to, bi lahko drugi mislili, da si misliš kaj drugega.

10. Kadar te peljejo v kak tabor, natančno poglej, če je tam res taborišče za sportnike.

Italijanski manevri v Bolzanu.

V noči od sobote na nedeljo so pričeli v bližini Bolzana veliki manevri italijanske armade, vselej vzklikni v Berlinu običajni pozdrav. Manevrov se udeležuje tudi italijanski kralj. Naša slika nam prikazuje oddelek alpinov na pohodu v maneversko ozemlje.

Roman Novaro v okrilju policije

Znameniti filmski junak Roman Novaro je pred kratkim dospel v London. Na kolodvoru se je znašlo toliko oboževalk, da mu je bil vsak prehod na ulico onemogočen. Šele močna policijska eskorta je simpatičnega igralca rešila pred številnimi neznanimi simpatijami.

Emil Vachek:

Kri ne kliče po maščevanju...

To je zadnje, kar delam zanj, si je mislil, ko je odhajal v kopalnišče. Potem se izgubim in bom iz kakega kota opazoval, kako bo napolned zasukal tega pobalina. Časlavskega je mogel poslušati samo zato, ker je bilo sovraštvo do Bernarda Astenburga v njem še zmerom tako močno, da je izpreminjalo v zaslužno delo vse, kar je bilo treba storiti. Toda precej zraven je raslo drugo sovraštvo, sovraštvo do Časlavskega. Tolažil se je s temno nado, da obračuna nekoč tudi s tem hladnokrvnim malopridnežem. Ko se je pripeljal v kopalnišče, je bil Gayer, njegov bivši častnik, kar blazen od veselja. Truden od svoje osamelosti in hrepeneč po besedi kakor zemlja po kapljici vode, mu je odprl vse srce. Takoj za loputico, ki je zapi-rala dohod k njemu, je bila skrb za Astenburga.

»Ti vendar veš, kaj se mu je zgodilo?«

Letz ga je dolgo časa gledal s svojimi malimi očmi. Še bi se lahko umaknil, si je mislil. Še bi mogel storiti mnogo stvari — kakor je mislil, a v resnici je moral storiti samo eno. Bil je ujetnik svoje osvete. »Prismoda. Seveda vem. Zato sem tudi prišel k tebi.« — »Tako sem si mislil,« je rekel Gayer z velikim zadovoljstvom. »Kdo bi bil bolj poklican za to kot ti. Ti, njegov bivši komandant. Ti, ki si ga že enkrat izrezal iz tega.«

Letz je hitro izpil čašo vina Johannisberger Hölle. Kar se je oglasilo v njem po teh besedah, je

bil tudi pekel. Tako si torej to predstavljajo. Sindikat za rešitev tega pobalina — on pa predsednik. Ali pa vsaj glavni agent. Naravno, morali so si to tako predstavljati. Saj menda sam nemški narodni svet razbira v tajnih sejah načrte za obrambni pohod. Gre za skupno stvar vseh Nemcev v državi: Vseh vojakov. Letz je prav dobro vedel, da bi tudi tisti najdivjejši vojaki, ki zdaj tolčejo s časopisi po mizi, in pravijo, kakšne komedije neki s tem pobalinom — zakaj ga ne takoj obesiti?, govorili čisto drugače, če bi se sešli — sami med seboj — v gostilni in bi začeli to stvar razbirati s tedanjega vidika. Toda ravno to, da je pretežna večina na Astenburgovi strani, je slednjič premagala njegovo zadrego. Videč, da stoji toliko ljudi in toliko sil pri Astenburgu, se je pomiril, kajti to so bili sami njegovi sovražniki.

»Da,« je omenil zarotniško. »Mora se nekaj zgoditi. Pošiljajo me. Slišali smo, da so tu neki ljudje, ki bi mi mogli zelo škodovati, če bi začeli govoriti. To je treba preprečiti. Rad bi izpregovoril z njimi, da bi jim povedal, kako in kaj.«

»Vem samo za dva,« je odgovoril Gayer. »Enega imam tukaj, polni steklenice s slatino. To je moj bivši vojaški sluga in se imenuje Palme. Ta je eden izmed tistih osmih, ki jim je Astenburg ukazal tisto stvar. Palme bi si dal prej iztrgati jezik iz ust, kot bi kaj rekel. Je pa es drug, po imenu Herget; za tega pa ne morem reči, kako bi. Je poštni uslužbenec v Karlovih Varih in morda se je že pridružil njihovi stranki. S tem bi moral ti govoriti.«

»Da, gotovo, toda prihaja mi na misel, da bi morda Astenburgu koristilo, če bi ta dva pripravili do tega, da bi pričala. Kakor veš, ne more biti človek kaznovan za nekaj, kar je storil v blaznosti. Asten-

burg je bil gotovo blazen, ko je to dela. Če bi ti ljudje prišli in povedali to, bi ga morda rešili.«

»Ti si glava!« je navdušeno vzkliknil Gayer. »To bi res lahko storili. Vsaj Palme. Za tega jamčim. Seveda bi ga moral ti poučiti besedo za besedo. Slučajno Palme trdi, da je bil Astenburg docela pri zdravi pameti.«

Letz je potem odšel na pošto in se dal po telefonu zvezati s Časlavskim. »Vzemite tega Palmeta,« je naročil Časlavský, »in se peljite z njim v Karlove Vane. Jaz vaju bom tam že čakal.«

In tam, v nekem baru, je bil Letz prisiljen, storiti najhujše lopovstvo svojega življenja. Bilo mu je pri tem kakor tatu, ki krade bolniku poslednjo pernico. S Palmetom sta poiskala Hergeta ter sedli vsi trije h kozarcu v baru. V sosednjem boksu sta sedela dva gospoda, ki sta govorila samo angleški. Bil je Časlavský in njegov koncipient. Letz je oba svoja nekdanja vojaka spravil v židano voljo, potem pa začel pred njima o Astenburgu. Ali bi bilo mogoče iti pred sodišče in priseči, da je bil Astenburg takrat blazen? Ne, sta odgovorila oba vojaka v eni sapi. Bil je docela pri zdravi pameti. Toda bila bi pripravljena priseči, da je bil blazen. Zdajci sta onadva angleški govoreča gospoda vstala ter se predstavila. Herget je planil pokonci, pljunil Letzu v obraz in ga imenoval podlega izdajalca in provokaterja. Palme mu je prislo dve zaušnici. Sam Časlavský se je stresel. »No, vaši nekdANJI vojaki so napravili zelo radikalno,« je rekel, ko sta bila sama. »Iskreno mi je žal. Morda vam bo nekoliko odleglo, če rečem, da bi jaz na vašem mestu to prenesel. Oni ne vedo, kaj delajo. To je bila žrtev v interesu ljudstva. Bili smo k temu koraku prisiljeni in odgovornost ni na nas.«